

RADOSTNÍČEK

zpravodaj Obce Radostice

ČERVENEC 2015

OBECNÍ ÚŘAD RADOSTICE - ÚŘEDNÍ HODINY

STAROSTA OBCE ING. JAROSLAV KADLČÍK

starosta@radostice.cz

MÍSTOSTAROSTA OBCE JAROSLAV DVOŘÁK

EVIDENCE OBYVATEL, ÚČETNÍ – EVA URBANOVÁ

podatelna@radostice.cz

POKLADNA, PODATELNA – BARBORA PROKEŠOVÁ

pokladna@radostice.cz

PO 08:00 - 10:00 hod.

ST 17:00 - 19:00 hod.

PO 08:00 - 17:00 hod.

ST 08:00 - 17:30 hod.

OBEC - číslo účtu: 20829641/0100

VODA - číslo účtu: 43-1287520277/0100

Tel.: 547 225 425

OBECNÍ KNIHOVNA - provoz o letních prázdninách:

Otevřeno bude – 22. 7. a 5. 8., 12. 8., 2. 9.

Zavřeno bude – 29. 7. a 19. 8., 26. 8.

Připomínáme občanům, že je možnost odebírat hlášení místního rozhlasu e-mailem. Stačí se zaregistrovat na stránkách obce www.radostice.cz, v pravém spodním rohu.

Vydala Obec Radostice, dne 14. 7. 2015, www.radostice.cz Redakční rada: Barbora Prokešová, Mgr. Drahoslava Drábková, Jana Davidová, Monika Kuchařová. Radostníček je zapsán do evidence č. MK ČR E 1747. Fotografie do tohoto čísla zpravodaje poskytli: Barbora Prokešová, Antonín Petrželka, Jaroslav Dvořák, Jan Rybníček, Petra Ondrášková, Jana Davidová, Vladislav Čejka, Libor Švestka. Příspěvky do Radostníčku podávejte elektronickou poštou na adresu pokladna@radostice.cz

Uzávěrka příspěvků dalšího čísla zpravodaje je v pátek 18. 9. 2015.

RÁDÍ VAŠE POZNATKY K ŽIVOTU V OBCI PŘIVÍTÁME.

SLOVO STAROSTY OBCE

Vážení občané,

od posledního čísla našeho „Radostníčku“, a v něm zveřejněných informací o dění na naší obci uplynuly opět tři měsíce. Je to relativně krátká doba, ale přesto se řešila celá řada záležitostí, o kterých bych Vás chtěl informovat. Je nám známo, že ne všichni máte možnost sledovat dění na naší obci na webových stránkách obce (internetu) nebo se pravidelně zúčastňovat veřejných zasedání.

Nejprve se vrátím k informacím, které Vám byly sděleny v minulém čísle. První záležitost, o které jsem se zmínil, byla investiční akce pod názvem „Stavební úpravy MŠ a ZŠ Radostice + nástavba“, která se blíží ke svému závěru. V současné době probíhají dokončovací práce firmy SKR stav, s.r.o., jak na exteriéru budovy, tak také v jejím interiéru. Po ukončení hlavních stavebních prací na budově v termínu k datu 31. 7. 2015, nás čekají ještě úpravy ploch okolí školy, chodníků apod.

Pouze připomínám, že celá investiční akce jako podlimitní veřejná zakázka je rozdělena na dvě části:

1. zateplení budovy + změna otopného systému (tepelná čerpadla) - z části kryta z dotací Státního fondu životního prostředí ve výši 3 mil. 507 tisíc korun.

2. nástavba a přístavba dvorní části - kryta z prostředků obce ve výši 6 mil. 58 tisíc korun.

Bohužel, uvedené náklady nejsou konečné. Vícenáklady, které naše obec bude hradit nad rámec rozpočtu, jsou způsobeny ze dvou důvodů. Nedostatky v prováděcí dokumentaci (chybějící položky), tato PD byla vypracována agenturou DEA v říjnu roku 2014 a v neposlední řadě také, jak to u rekonstrukcí bývá, zjištěním různých nedostatků při vlastní realizaci. Např. uvádím: špatný stav splaškové a dešťové kanalizace, špatné konstrukce podlah pod povlakovými krytinami ve třídách ZŠ, vstupní schodiště atd.. Z uvedených důvodů bude pravděpodobná výše více-nákladů ve finančním vyjádření znamenat částku cca 600 tis. Kč.

Nicméně jsme přesvědčeni, že jsme k těmto vynaloženým

prostředkům navíc, přistoupili odpovědně a s maximální možnou hospodárností.

Jistě Vás při cestě kolem školy upoutá barevná ilustrace na fasádě. Autorem grafického návrhu je naše členka zastupitelstva a předsedkyně stavební komise p. Lenka Chrástová.

V souvislosti s dokončením této investiční akce, zveme všechny občany na prohlídku budovy školy, a to v úterý 1. 9. 2015 od 8:00 do 18:00 hod.

Dále jste byli informováni, že naše obec využila možností získat z Operačních programů Životního prostředí dotace (SFŽP), které byly vypsané pro realizaci „Dětských hřišť“ a podporu „Likvidace bioodpadů“.

Pro dětské hřiště pod názvem „Radostice na Indiánské stezce“, které je navrženo na zahradě ZŠ a MŠ, byly SFŽP schváleny uznatelné náklady zakázky ve výši 1 mil. 673 tis. Kč bez DPH, z nichž naše obec bude hradit cca 10%. V současné době probíhá vyhodnocení výběrového řízení (VŘ) na základě předložených nabídek dodavatelů. Předpokládaný termín vlastní realizace zakázky bude v měsících 8 – 11/2015.

Dále nám byla poskytnuta podpora v rámci OPŽP z prostředků SFŽP na akci „Likvidace bioodpadů v obci Radostice“ v celkových způsobilých výdajích 1 mil. 214 tis. Kč. Podíl obce je 121 tis. Kč. V rámci projektu bude dodáno 150 ks kompostérů o objemu 1000 l a 1 ks výkonného štěpkovače pro štěpkování dřevní hmoty až do tloušťky 150 mm, pojízdný, s možností připojení za jakýkoliv osobní automobil. Na základě zadávacích podmínek obce, byla zveřejněna dne 14. 7. 2015 výzva k podávání nabídek. Otevírání obálek s nabídkami a jejím hodnocením se uskuteční 5. 8. 2015. Předpokládaný termín ukončení VŘ se předpokládá do 20. 8. 2015. Termín vlastní realizace zakázky proběhne v měsících 9 – 11/2015.

Pokračují také práce na projektu „Zkapacitnění kanalizace a intenzifikace ČOV“, tato PD by měla být dle smlouvy o dílo s VS Chrudim dokončena a předána naší obci včetně stavebního povolení k datu 30. 10. 2015.

Nyní se pokusím ve stručnosti předložit zprávu o činnosti zastupitelstva obce Radostice za uplynulé období od voleb do zastupitelstev obcí. Zastupitelstvo naší obce se sešlo k dnešnímu dni na celkem 11 veřejných zasedáních - včetně ustavujícího. Dále se uskutečnilo celkem 21 pracovních schůzek. Již z tohoto nebývalého počtu veřejných zasedání a počtu schůzek je zřejmé, že bylo nutné řešit celou řadu úkolů, které vyžadovaly rozhodnutí (usnesení) zastupitelstva. Zmíním se pouze o těch, o kterých si myslím, že byste měli být informováni. Je to např. členství naší obce v místní akční skupině (MAS Bobrava), ve které je zapojeno celkem 12 okolních obcí, dále pak členství v „Dobrovolném svazku Šlapanicko“ (DSO Šlapanicko), ve kterém se sdružuje celkem 23 obcí. Myslíme si, že naše účast v akční skupině, či v dobrovolném svazku může být pro naši obec užitečná. V krátké době (pravděpodobně již od 1. 8. 2015) bude naše obec využívat služeb městské policie Rosice, na základě smlouvy uzavřené s MěÚ Rosice. Policie bude v první řadě na vybraných úsecích naší obce měřit rychlost projíždějících vozidel a to proto, aby došlo ke zvýšení bezpečnosti našich občanů. Tato měření provádí policie pro obec zcela zdarma. Bohužel to nebude zdarma pro neukázněné řidiče. Současně bude kontrolovat parkování vozidel v obci a další záležitosti, které jsou v její kompetenci. Náš OÚ má přímé spojení na dispečink městské policie, tzn. že jakýkoliv podnět z naší strany (i občanů), bude během několika minut řešen příjezdem strážníků.

Nemohu na tomto místě vypsát všechny úkoly a záležitosti, které byly, nebo jsou v současnosti řešeny. Pouze namátkově: oprava pomníku a dřevin na návsi, rozšíření sběrného dvora, oprava mostku a zábradlí směrem na vlakovou zastávku a další.

Došlo také ke změnám v obsazení zastupitelstva obce, kdy k datu 31. 3. 2015 rezignovala na svůj mandát ze zdravotních důvodů Bc. Petra Matoušová, za kterou dle zákona č. 491/2001 Sb. §56, odst. 1 a 2, nastoupil náhradník ze stejné kandidátní listiny p. Libor Švestka. Dále pak rezignoval na svůj mandát k datu 26. 6. 2015 z osobních důvodů Ing. Jiří Adamec, za kterého nastoupil náhradník ze stejné kandidátní listiny p. Jindřich Martinec. Došlo také ke změně ve vedení finančního

výboru, kdy po předsedkyni Bc. Matoušové byla do funkce předsedkyně zvolena Ing. Jarmila Kadlecová.

Na schůzce zastupitelstva obce dne 1. 7. 2015 byla na základě podnětu občanů projednána záležitost týkající se pořádku (spíše nepořádku) na veřejných prostranstvích. Na veřejném zasedání 8. 7. 2015 bylo navrženo řešení, zveřejnit v Radostníčku pouze fotografie nepořádků, aby občané si svůj podíl na něm sami na fotografiích poznali. Tímto také chceme upozornit na platnou obecně závaznou vyhlášku obce Radostice č. 1/2011, která ukládá občanům oznamovací povinnost pro zvláštní užívání veřejného prostranství. Ten, kdo obecně závaznou vyhlášku porušuje, se dopouští přestupku dle ust. § 47, odst. 1, písm. d), zákona o přestupcích.

V návaznosti na výše uvedené problémy řeší zastupitelstvo také lokalitu u tzv. „Drátařovice“ (směrem ke hřišti). I když v minulosti tato sloužila jako skládka odpadů všeho druhu, z pochopitelných důvodů v tom nechceme pokračovat. Do této lokality byl umístěn velkoobjemový kontejner pro ukládání odpadů návštěvníkům (vlastníkům) rekreačních objektů v daném místě. Údajně je tento kontejner využíván i některými našimi občany a obsahuje všechno možné. Proto bude řešení odpadků v místě řešeno velkoobjemovou popelnicí pro ukládání komunálních odpadů, ostatní odpady bude nutné obyvateli rekreačních objektů třídit, tak, jak je to vyžadováno po našich občanech. Vzdálenost ke kontejnerům pro tříděný odpad na obci nebo vzdálenost do sběrného dvora na ul. Mlýnská není pro nikoho až tak velkou zátěží.

Záměrem je v tomto prostoru vybudovat plochu veřejné zeleně („parčík“), kterou bude možno zrealizovat až po dohodě s vlastníky jednotlivých pozemků. Realizace by výrazně ulehčila současným majitelům péči o svůj pozemek, tím, že tuto povinnost převezme Obec Radostice.

Na veřejném zasedání dne 8. 6. 2015 byla schválena smlouva s neziskovou organizací SPRKO z. s. ohledně nájmu části budovy Na Návsí 14, kde tato organizace bude provozovat dětský klub.

Závěrem všem přeji krásné letní dny, hezkou dovolenou a dětem pohodové prázdniny.

Ing. Jaroslav Kadlčík

KAM S ODPADY V NAŠÍ OBCI

Každý obal, ať je z papíru, plastu, nebo ze skla, je potřebné po vyprázdnění zpětně recyklovat. Pakliže tomu tak není, končí na skládkách a zbytečně zatěžuje naše životní prostředí. Dle přehledu EKO-KOMU jihomoravský kraj obsazuje celostátně poslední příčky ve třídění odpadů. Pracovníci kraje apelují na města a obce, aby se tenhle stav změnil. EKO-KOM, a.s. hradí obcím náklady spojené se zpětným odběrem a využitím obalové složky komunálních odpadů, 65 - 67% nákladů tříděného odpadu. U nás do plastových kontejnerů umístěných v obci na třech stanovištích dáváme papír, plasty a sklo. U obecního úřadu je velký plechový kontejner na oděvy, boty, hračky, kabelky, bytový textil, prostěradla, přikrývky a povlečení. Sběr jde k dalšímu zpracování v třídícím závodě v Boskovicích a nemusí končit v popelnicích. Máme sběrný dvůr, ten byl rozšířen, celkově upraven a nově oplocen, aby mohl sloužit svému účelu. Další odpadový materiál soustředíme ve sběrném dvoře, kde jsou kontejnery na:

železný šrot - za ten se nic nedoplácí, naopak Kovošrot nám za tuny platí, bioodpad - platíme 500 Kč za tunu, suť - platíme 280 Kč za tunu, směsný odpad - 1300 Kč za tunu, kontejner na dřevěný odpad - platí se jen za dopravu.

Kontejner na dřevěný odpad jsme použili od hřbitova, kde si ho někteří občané pletli s místem na vyvážení veškerého domovního a stavebního odpadu. Byl nahrazen kontejnerem plastovým, sloužícím pouze pro potřeby hřbitova. Do sběrného dvora patří také nebezpečný odpad, jako jsou elektrospotřebiče, baterie, ředidla, barvy, oleje a pneumatiky.

Záleží jen na nás, kolik budeme za popelnice platit a v jakém prostředí budeme žít. Navázal bych na slova p. starosty ohledně likvidace odpadů v chatové oblasti na Sirotku. Ve zde umístěném velkoobjemovém kontejneru končí veškerý odpad chatařů, ale bohužel i od některých občanů z vesnice. V kontejneru bylo zastoupeno vše, kromě posečené trávy a větví, které jsou naházeny okolo. Mohli jste tam vidět kuchyňskou linku, sudy a plno jiného železa, zdivo, sklo, papírové bedny atd. Dali jsme odstranit kontejner, abychom viděli, co se tam momentálně vozí. Během týdne tam bylo

několik pytlů s trávou, železná konstrukce altánku, asi 10 metrů gumové hadice průměr jeden coul, sklo a plasty, (což patří roztrdit a uložit na místa k tomu určená) a jen něco málo běžného domácího odpadu. Pracovníci obce odpad odvezli a zařadili, kam patří. Když budeme odpady třídit, (velká většina občanů Radostic to tak již dělá) tak poplatek 500,- Kč na obyvatele se rozhodně sníží. Myslím, že všem jde o čisté okolí naší vesnice a svoz odpadu provést za co nejnižší poplatky.

Jaroslav Dvořák, místostarosta

EKO-KOM, a. s.

období 01. 01. 2015 – 31. 03. 2015

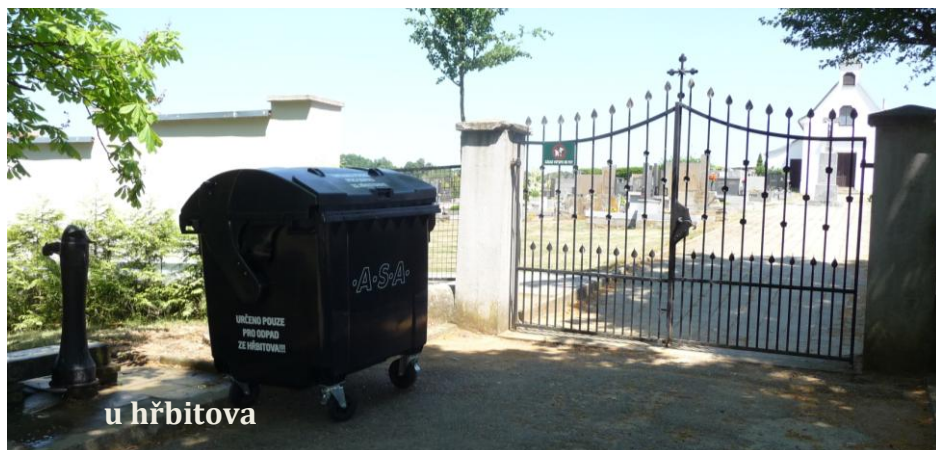
Papír 1,503 t

Plast 1,270 t

Sklo směsné 1,092 t

12.400,50 Kč

	Tuny	Částka (Kč)
Rok 2014 celkem	15,734	46.194,50
1. kvartál 2014	4,062	12.400,00
2. kvartál 2014	4,014	11.281,50
3. kvartál 2014	4,297	12.062,00
4. kvartál 2014	3,361	10.451,00

ul. Nová

ul. Prostřední

za budovou OÚ

VÝMĚNA PRŮKAZŮ PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM - TP, ZTP, ZTP/P

Dne 1. 1. 2015 vstoupila v účinnost nová právní úprava, která zavádí automatický přechod nároku z průkazů mimořádných výhod na průkaz osoby se zdravotním postižením (průkaz OZP). Úřad práce ČR už nebude sám zahajovat správní řízení z moci úřední, jako tomu bylo doposud, a nebude sledovat, kdy skončí platnost průkazu u jednotlivých klientů. To znamená, že každý držitel průkazu TP, ZTP nebo ZTP/P si bude muset sám hlídat dobu platnosti průkazu a včas požádat o její prodloužení. Je to stejný model jako u občanského nebo řidičského průkazu.

Lidé by si proto měli už sami zajistit výměnu dosavadních průkazů za nové plastové kartičky podobné řidičskému nebo občanskému průkazu, a to do 31. 12. 2015. Na základě vydání průkazu OZP vzniká jeho majiteli mimo jiné nárok na vyhrazené místo k sezení ve veřejných dopravních prostředcích pro pravidelnou hromadnou dopravu osob, přednost při osobním projednávání jeho záležitosti na úřadech, bezplatnou dopravu pravidelnými spoji místní veřejné hromadné dopravy osob (tramvajemi, trolejbusy, autobusy, metrem), slevu 75 % jízdného ve druhé vozové třídě osobního vlaku a rychlíku ve vnitrostátní přepravě a slevu 75 % v pravidelných vnitrostátních spojích autobusové dopravy, parkovací průkaz nebo bezplatnou dopravu vodícího psa. Rozsah výhod se liší podle typu průkazu OZP, který vychází z předchozího posouzení zdravotního stavu žadatele.

KDO MÁ NÁROK NA VYDÁNÍ NOVÉHO PRŮKAZU

Držitelé platného průkazu mimořádných výhod mají nárok na průkaz OZP stejného typu (TP, ZTP, ZTP/P), což odpovídá závažnosti jejich zdravotního postižení. Nárok na průkaz OZP u těchto osob trvá po dobu, po kterou měly přiznány mimořádné výhody. Pokud klient nemůže doložit dobu platnosti přiznání mimořádných výhod, nárok na průkaz OZP trvá pouze po dobu platnosti průkazu mimořádných výhod. Zároveň také držitelé platného průkazu OZP vydaného podle předpisů účinných do 31. 12. 2013 mají nárok na průkaz OZP. Nárok

na takto vydaný průkaz OZP trvá po dobu, na kterou jim ÚP ČR přiznal nárok na předchozí průkaz.

POSTUP PŘI PROKAZOVÁNÍ NÁROKU NA PRŮKAZ OZP

Žadatelé musí vyplnit na příslušném kontaktním pracovišti ÚP ČR tiskopis s názvem "Žádost o přechod nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením". Formulář lze nalézt na stránkách MPSV ČR na rozcestníku

<https://formulare.mpsv.cz/oksluzby/cs/welcome/forms.jsp?NID=EFOKsluzby.ZadostOZP> O nový průkaz musejí lidé požádat nejpozději do 31. 12. 2015. V opačném případě jim na něj zanikne nárok. Žádost se podává na úřadu práce, oddělení dávek pro osoby se zdravotním postižením.

Úřední hodiny ÚP:

pondělí a středa 8:00 – 12:00, 13:00 – 17:00,

úterý a čtvrtek 8:00 – 11:00.

CO JE TŘEBA VZÍT S SEBOU NA ÚP ČR

Při podání žádosti o přechod nároku na průkaz OZP je nutné, aby si klient s sebou vzal platný průkaz mimořádných výhod nebo dočasný průkaz OZP. V případě, že má člověk průkaz mimořádných výhod, který mu ještě přiznal obecní úřad do konce roku 2011, doporučuje ÚP ČR vzít s sebou i rozhodnutí o přiznání mimořádných výhod. Pokud jej však držitel nemá, stačí vlastní průkaz OZP. Dále je třeba doložit aktuální fotografii, která odpovídá formátu fotografie určené na občanský průkaz. A v neposlední řadě, stejně jako při každých úředních jednáních, je potřeba prokázat totožnost občanským průkazem. Pokud má krajská pobočka ÚP ČR pochybnosti o platnosti a pravosti dokladů, na základě kterých klient prokazuje nárok na průkaz OZP, zahájí správní řízení z moci úřední o přiznání průkazu OZP, což znamená, že proběhne nové posouzení zdravotního stavu osoby.

VOLBA SYMBOLU OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

Od 1. 1. 2015 mají klienti také možnost sami si zvolit, zda si přejí na průkazu uvést symbol označení osoby s úplnou nebo praktickou hluchotou nebo osoby hluchoslepé anebo osoby plně nebo prakticky nevidomé (piktogram znázorňující jedno z uvedených druhů postižení). Držitelé výše uvedených průkazů provedou tuto volbu při podání žádosti o přechod nároku na průkaz OZP na formuláři žádosti.

Na ÚP vás čekají dvě cesty. Po podání žádosti ÚP nechá vyrobit nový průkaz OZP, který tiskne tiskárna cenin v Praze a poté vás vyzve k jeho převzetí. Za průkaz zaplatíte poplatek 30 Kč. Nenechávejte výměnu průkazu na poslední chvíli a zajistěte si nový průkaz včas.

Mgr. Eliška Škrancová

Poradna Národní rady osob se zdravotním postižením v Brně

Cejl 892/32 Brno (zastávka Körnerova)

Brno 602 00

Telefon: 542 214 110-1, 736 751 214

Emai: poradnabrno@nrzp.cz

Navštívit nás můžete

v pondělí a středu 8:30 – 12:00, 12:30 – 17:00,

v úterý, čtvrtek a pátek 9:00 – 12:00.

Praktická lékařka ve Střelcích MUDr. Jeřábková oznamuje, že od 20. do 24. července včetně nebude ordinovat z důvodu čerpání dovolené. Akutní případy ošetří MUDr. Kudláčková ve své ordinační době.

Praktická lékařka ve Střelcích MUDr. Kudláčková oznamuje, že od 27. 7. do 14. 8. 2015 nebude ordinovat z důvodu čerpání dovolené. Zastupuje MUDr. Jeřábková ve Střelcích.

V době čerpání dovolené nebude ordinovat ani v Radosticích.

ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ RADOSTICE pořádal dne 9. května zájezd na výstavu Floria do Kroměříže. O zájezd byl velký zájem, místa

v autobuse byla obsazena již v březnu. V Kroměříži je výstaviště velice přehledné, je tam vždy něco pěkného k vidění. Letos všemu dominoval tulipán a amaryllis, umístěné v hlavním pavilonu. Každý si jistě domů vybral něco pěkného do své zahrádky. Odpoledne jsme zajeli do vesničky Rymice, kde se nachází skanzen. Ten tvoří

soubor lidových staveb s doškovými střechami, (které stojí na stejném místě, jak byly kdysi postaveny) a větrného mlýna. Větrný mlýn pochází z vedlejší vesnice Bořenovice a je celý ze dřeva. Ve vesnici je také dobře dochovaná renezanční tvrz z roku 1580, sloužící jako muzeum. Viděli jsme, jak ve staveních žili naši předkové, jak ti chudobní, tak bohatší. Vše bylo pěkně opravené. Stavení měla nové doškové střechy, lidé si zde váží toho, co mají. Je dobře, když se tomu někdo věnuje a uchovává pro další generace. Na závěr jsme zajeli do města Vyškova, kde od roku 1908 je

v provozu cukrárna Jánský. V cukrárně bylo vše pěkné a dobré, akorát obsluha to nezvládla. Celkově se zájezd líbil, přálo nám i počasí.

Při zpáteční cestě se přihlásili účastníci na další zájezd (dne 29. 8.) do Rakouského Tullnu. Zde navštívíme největší květinový a zahradnický veletrh v Rakousku. Zájezd pořádá CK Bontour, která pro nás do Radostic přijede a také doveze. Už se všichni těšíme, jede nás celkem 21 z Radostic.

za zahrádkáře, Jaroslav Dvořák

DĚNÍ V MATEŘSKÉ ŠKOLE

ŠKOLA V PŘÍRODĚ – HORNÍ BEČVA - BESKYDY

PASOVÁNÍ PRVNÁČKŮ 17. 6. 2015

Petra Ondrášková

DĚNÍ V ZÁKLADNÍ ŠKOLE

1. VELKÁ RECITAČNÍ SOUTĚŽ - Prštice, Radostice, Silůvky.

Sledujeme televizi, hrajeme hry na počítači, čteme knihy a trochu jsme zapomněli na krásu poezie.

Po školním kole se konala super soutěž v Pršticích. Vítězové školních kol se sešli, aby změřili své síly. Jedním slovem byla to krása.

Porota měla těžký úkol, protože všichni byli dobře připraveni. Naše škola měla 13 soutěžících a přivezli jsme devět medailí.

Zlato získal Milan Večeřa a Anička Martincová. V prštické škole se nám moc líbilo.

PÁTÁCI

Letošní pátáci:

Aneta Schwarzová,
Nela Insaničová,
Gabriela Ondrášková
a Milan Večeřa.

Drahlava Drábková

I RADOSTICE SE ZACHRÁNILY

Fronta se přihnala k Radosticím od Silůvek v poledních hodinách dne 18. dubna. Obyvatelstvo zaslechlo v okolí vesnice rány z pušek a samopalů. Domnívalo se, že jsou to partyzáni, proto se skrylo do sklepů. Ale když střelba utichla kolem 14. hodiny, občané vyšli z krytů, a na návsi už seděli sovětští samopalníci. Zaprášení, unavení, ale jejich tváře zářily úsměvem. Srdečně byli uvítáni a pohoštěni. Nezdrželi se však v obci, vyrazili k Střelícím a Rosicím. Rudoarmějci zatím přibývalo. Už v 16 hodin zahájili jejich dělostřelci palbu směrem na Brno. A navečer se ruské tanky hnaly obcí k severu.

Na silnici mezi Radosticemi a Střelícemi došlo k zajímavé příhodě. Modřický lékař – Němec prchal před postupujícím praporem ruských tanků. Jeho žena vyskočila z auta a vrhla ruční granát pod první ruský tank. Rudoarmějci ji chytili a chtěli ji namísto zastřelit. Ale velitel nařídil, aby ji odvedli k vyšetření na příslušné velitelství a tak se také stalo. Lékař však nečekal. Nasedl v nestřežené chvíli do auta a chtěl ujet. Ruské koule mu v tom však zabránily. Prostřílené auto a mrtvola Němce ležely několik dní v příkopu.

Téže noci se dva němečtí vojáci vplížili do Radostic a stavěli telefonní vedení. Byli přistiženi sovětskými důstojníky a vyzváni, aby se vzdali. Němci však vystřelili a zasáhli sovětského majora. Byl namísto mrtev. Jeden Němec byl pak sestřelen ze stromu, druhý zajat.

Rudolf Hrdlička, RUDÁ ARMÁDA OSVOBOZUJE MORAVU,
kronika posledního válečného jara - 1948

V letošním roce jsme oslavili 70. výročí osvobození naší obce. V sobotu 18. dubna byla položena kytice k pomníku padlých na návsi.

Ve čtvrtek 23. dubna proběhly oslavy s bojovou ukázkou členů klubu vojenské historie Společnosti Renata, o. s.

NOC KOSTELŮ V RADOSTICÍCH

V pátek 29. května se poprvé v Radosticích konala akce Noc kostelů. Začátek proběhl úplně prostě. Pracovníci obce posekali trávu na celém prostranství okolo kostela. Dovezli lavice a stoly ven, a také židle dovnitř kostela. Jaké bylo naše překvapení, jak byl kostelík pěkně uklizen a vyzdoben květinami. Co úsilí a práce šikovných rukou to stálo, dělali to jistě s láskou pro dobrou věc. Pak přijel pan Tomáš Dudík, místostarosta z Ořechova, se svým týmem farníků (spolupracovníků) z okolních obcí. Dovezli hodně občerstvení, např. kávu, čaj a hlavně hodně druhů zákusků a vynikající koláč. Byl zde i dětský koutek, kde na děti čekalo plno úkolů a zábavy, aby jim lépe utíkal čas. V kostele nás přivítal zástupce farnosti Radovan Plšek, omluvil pana faráře, který zahajoval Noc kostelů v Moravanech. Potom předal slovo starostovi obce Radostice, panu Ing. Jaroslavu Kadlčíkovi. Ten přítomné přivítal a všem popřál pěkný zážitek. Uskutečnil se koncert evangelického sboru ze Silůvek, který byl velice pěkný a měl velký ohlas. Potom následovalo slovo kronikářky paní Zdeny Kubíkové, která se nemohla ze zdravotních důvodů zúčastnit. Místo ní obsáhlou historii našeho kostelíku přednesla zastupitelka obce paní Ing. Jarmila Kadlecová. Tento příspěvek z historie kostela již vyslechl i otec Mariusz, který přijel z Moravan, aby v Radosticích sloužil mši svatou. Celá mše se nesla v duchu přátelství, lásky a porozumění mezi lidmi. Následovalo vystoupení skupiny Fatima z Ořechova, která svými písněmi zaujala všechny přítomné bez rozdílu věku. Program byl zakončen májovou pobožností. Byl o pro všechny velice pěkný zážitek, každý si odnesl hřejivý pocit na srdíčku. Za zastupitelstvo obce Radostice všem příčinlivým organizátorům moc děkuji.

Jaroslav Dvořák, místostarosta

Slovo kronikářky obce:

Radostice, v roce 1349 Radhostice. O starobylosti Radostic svědčí samo jméno staroslovanského původu i nalezené památky, ku příkladu kamenná sekyrka nalezená na Čihadle a jiné.

Duchovní správu měly Radostice vlastní od první poloviny 14. století, když vladykové Mikuláš a Petr z Radostic, založili na jižním konci osady na kopečku kostel sv. Šimona a Judy v gotickém slohu, a to v roce 1333. V té době vládl na českém trůnu první král z rodu Lucemburků – Jan Lucemburský, manžel poslední Přemyslovny Elišky a dal základ rodu, který přes sto let vládl českému lidu. Jeho prvorozený syn, král český a císař římský Karel IV., otec vlasti, byl nejvýznamnějším českým panovníkem.

Radostice bývaly samostatným statkem a sídlem rytířským, ve 14. století již rozděleným. Dle vyprávění stávala tvrz snad v místech obecního úřadu a v místech domu č. 14, který patří rovněž obecnímu úřadu. Po roce 1528 prodali majitelé Radostice Burjanu Žabkovi z Limberka, pánu na sousedních Pršticích, čímž byly k těmto připojeny. Bývalá tvrz a panský dvůr časem zanikly a vrchnost měla od r. 1750 v Radosticích jen lesy.

Ve všech vesnicích patřících k prštickému panství (Prštice, Radostice, Tikovice) byli koncem 16. století luteráni včetně vrchnosti a tehdy zanikla i fara v Radosticích. Duchovní správu vedli luteránští pastoři z Dolních Kounic, kteří se nazývali správci far Tikovice, Prštice a Radostice.

Celé 17. století bylo u nás obdobím válek. Třicetiletá válka od r. 1620 do r. 1648 zpustošila Radostice tak, že z 18-ti domů byly pouze 3 obydlené, 15 stálo prázdných ještě v r. 1656. Po uzavření Vestfálského míru v r. 1648 v Münsteru a Osnabrücku pustošily Moravu dále nájezdy Kumánů (Turků a Tatarů) z jihu, kteří plenili města i vesnice. Všude byla bída a hlad. Někde se sedláci sami zapřahali do pluhů, aby oseli chudá políčka. I přes toto úsilí leželo 22 % poddanské půdy ladem.

Teprve v letech 1656 – 1674 bylo v naší obci osídleno 8 menších domů, neobydlená však byla největší usedlost se 2 lány polí. V roce 1728 došlo na panství ke vzpouře poddaných proti vrchnosti.

Snahou vrchnosti bylo neobydlené domy a usedlosti co nejdříve osídlit. To se podařilo až po několika desítkách let. V roce 1752 bylo

obydleno 14 domů a 5 domkařů. Větší domy měly: jeden 2 lány polí, druhý 1 1/2 lánu, tři měly po jednom lánu polí, ostatní méně. Když později vrchnost všechny pozemky nově rozdělila, udělala samé půllány.

Od roku 1704, kdy byla obnovena duchovní správa v Tikovicích, patřily Radostice do této farnosti. Po druhé světové válce v roce 1946 došlo ke sloučení obcí Ořechov, Ořechovičky a Tikovice, od té doby patříme do farnosti Ořechov.

V roce 1333 byl založen zdejší kostel, zasvěcený apoštolům svatým Šimonu a Judovi, kteří jsou patrony naší obce. O této události svědčí pamětní kámen, který je zazděn v kostele na straně evangelní.

Nápis je latinský. Česky zní:

Léta Páně 1333 na den svatých apoštolů Šimona a Judy založen jest tento chrám Páně panem Mikulášem z Radostic a bratrem jeho Petrem a paními manželkami jejich Evou a Bohunkou a syny téhož pana Petra Hroznatou a Janem. Pán všemohoucí smiluj se nad námi!

Kostel byl vystaven v gotickém slohu. Okolo kostela byl hřbitov ohrazen zdí s pilíři a pochovávali se zde jen místní obyvatelé, a to až do r. 1942, kdy byl postaven nový hřbitov. U vchodu do kostela je stará kamenná křtitelnice.

Dle dobového svědectví druhého faráře tikovického, Pátera Matouše Antonína Leichmanna, který působil ve farnosti od r. 1712 až do r. 1758, ležel zpusťšený kostel v sutinách celé 17. století. Patrně byl vyplněn v době třicetileté války.

V roce 1702 zdědil prštické panství Maxmilián František Źelecký z Počenic, který složil 300 zlatých na obnovu zdejšího kostela. Po jeho smrti v roce 1717 nebyl kostel hned obnoven, ale až v roce 1722 za panování jeho strýce Jana Felixe Źeleckého, který byl kanovníkem olomouckým a za přispění vdovy po Maxmiliánovi, která byla dědičkou po svém zemřelém manželovi.

Presbytář v gotickém slohu byl opraven a loď byla v roce 1722 přistavena ve slohu barokním. Kostel je jednolodní stavba.

Po obnově a přestavbě kostela, byl dne 17. ledna kostel s povolením Biskupského úřadu v Olomouci znovu vysvěcen Jakubem Wastoše, děkanem oslavanským. První mši ve vysvěceném kostele sloužil Kristián Leichmann, bratr faráře tikovického za asistence ceremoniáře Theodora Drápala, představeného brněnského kláštera, jáhnem byl Tobiáš Zajíček, kounický kaplan a subabditou Antonín Delinte z Pravlova. Slavnostní kázání měl důstojný pán Pavel Wih, český kazatel na Petrově v Brně.

V letech 1720 – 1725 byla prováděna přestavba kostela svatého Jiří v Tikovicích. Přestavbu do současné barokní podoby provedl významný brněnský architekt Mořic Grimm. Je možné, že se v roce 1722 podílel i na obnově a přestavbě radostického kostela, protože přestavbu v Tikovicích financovali částkou 2.000 zlatých rovněž Želečtí z Počenic.

K další větší opravě došlo v r. 1863 za vlády císaře Františka Josefa a císařovny Alžběty, za vlády papeže Pia IX. a biskupa brněnského Antonína Arnošta Schaffgotsche. Při této opravě byl kostel znovu pokryt a byla vystavěna věž. Cena opravy byla 226 rýnských.

V letech 1890 – 1892 byl kostel znovu opravován. Na věž byl dán nový křížek a současně byla opravena hřbitovní zeď. Vše za cenu 180 zlatých.

Před šestisetletým výročím od první písemné zmínky o Radosticích rozhodla obecní rada v srpnu 1931, že bude provedena generální oprava kostela. Oprava byla za celkem 17.000 Kč, z toho bylo 6.000 Kč od památkového ústavu v Praze, 2000 Kč od obce, zbytek, tj. 9 000 Kč bylo uhrazeno sbírkami.

V říjnu 1959 byla svépomocí farníků odkopána zem od zdi kostela do hloubky 1 m, neboť zeď vlhla. Již předtím se v měsíci dubnu a květnu odklídily pomníky ze starého hřbitova. Některé byly přemístěny na nový hřbitov, kde se pochovává od r. 1942. Starý hřbitov okolo kostela byl zrušen.

V roce 1967 se na ořechovské faře začaly odlévat zvony pro kostely v Ořechově a další kostely v okolí. Na jaře roku 1968 byl odlit i zvon pro radostický kostel o váze asi 80 kg. Na zvonu je nápis „Miluj Boha

– miluj mír.“ Svěcení zvonu se konalo v neděli 18. srpna 1968. Zvon posvětil Páter Břetislav Lauterbach za velké účasti místních občanů i farníků z okolí. Zvony odlil mistr zvonař Gabriel Knos z Brna - Maloměřic.

Významnou opravou byla oprava věže kostela v r. 1972. Věž byla ve velmi špatném stavu a hrozilo její zřícení. Opravu řídil tehdejší duchovní Páter Břetislav Lauterbach. Oprava činila 21.292,- Kč a byla hrazena sbírkami farníků. O všech těchto opravách a přestavbách jsou zápisy uloženy v báni věže kostela.

K dalším opravám došlo v r. 1978. Byla provedena izolace obvodové zdi kostela, elektrické sítě, nové reflektory na osvětlení oltáře a provedena nová výmalba. Obecní úřad na své náklady a z dotace památkového fondu provedl v roce 2001 opravu fasády, opěrné zdi okolo kostela a osvětlení. V roce 2008 byla provedena drenáž celé obvodové zdi tak, aby vlhkost nevzlínala. Cena opravy byla 200.000,- Kč a obec dostala dotaci od jihomoravského kraje.

Kostel je dominantou obce a je zapsán do seznamu kulturních památek včetně opěrné zdi okolo bývalého hřbitova.

K interiéru kostela:

presbytář je zaklenut křížovou klenbou v gotickém slohu. V roce 1723 byl v kapli malý přenosný dřevěný oltář, posvěcený 23. 8. téhož roku od nejdůstojnějšího hraběte Františka Juliana z Braidy, světícího biskupa, biskupa Hipponského. V něm byly umístěny relikvie svatého Patienta, exuperanta mučedníků a svaté Benedikty, panny mučednické, jak to dosvědčuje zápis v předsádce matriky vedené od r. 1758. Toto svědectví zapsal v roce 1778 Tomáš Klos, farář tikovický, jenž je viděl.

V presbytáři na čelní stěně je zavěšen oltářní obraz svatých Šimona a Judy, patronů kostela a obce. Obraz byl restaurován v r. 1986 a pochází patrně z 19. století. Dřevěný oltář pochází z roku 1920 a věnovali jej manželé Kulhánkovi na památku svého jediného syna Felixe, který v roce 1917 padl v 1. světové válce a jeho zemřelé

sestry. Na evangelní straně je zazděna pamětní deska z r. 1333 o založení kostela. V barokní lodi s klenbou valbenou jsou dva malé zděné oltáře. Na levé straně je na oltáři socha svatého Jana Nepomuckého z počátku minulého století. Na druhém oltáři je socha Panny Marie z r. 1908, posvěcena 20. 9. téhož roku. Na jižní straně je zazděna pamětní deska – renesanční znakový náhrobník, který pochází z r. 1617. Jedná se o ženu se zkříženými meči. Je to náhrobník dcery rytíře Jana Čeňka Džbánovského ze Džbánova, majitele svobodného dvora v Ořechově. Autorem je Páter Benka Wlnow. Po obou stranách kostela je zavěšena Křížová cesta, která je psaná švabachem. Autor je neznámý, časově neurčeno, patrně 18. nebo počátek 19. století.

Při opravě kostela v 60. letech byla do kostela dodatečně zabudovaná dřevěná kruchta se železnými točitými schody, později byla kruchta doplněna harmoniem. V kostele máme i pěkný dřevěný figurální betlém, který bývá vystavován o vánočních svátcích. Všechny tyto drobné dary jsou darem místních farníků kostelu.

Kostel navštívily i významné církevní a civilní osobnosti. 23. 8. 1723 posvětil hrabě František Julián z Braidy, světící biskup olomoucký oltář v kostele. V té době patřila farnost pod biskupství v Olomouci. Brněnské biskupství bylo založeno až v r. 1777.

Dne 15. 6. 1889 se konalo biřmování v Tikovicích. Při této příležitosti si přijel prohlédnout náš kostel brněnský biskup a pozdější kardinál ThDr. František Bauer.

V neděli 27. 10. 2001 po opravě znovu vysvětil kostel a posvětil kříž před vchodem do kostela Msgr. ThDr. Josef Koukl, biskup litoměřický, který zde také sloužil mši svatou.

Dne 18. dubna 2008 při příležitosti osvobození Radostic navštívil náš kostel a obec hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek. Kostel a mši v něm slouženou navštívil ještě jednou, a to v r. 2009 při příležitosti slavnostního svěcení obecního znaku a praporu.

Z. K., kronikářka

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ NAŠIM JUBILANTŮM

V měsíci dubnu, květnu a červnu 2015 oslavili naši občané významná jubilea:

paní Emilie Křivánková	92 let
paní Marie Kolbertová	81 let
pan Jan Fríbert	82 let
pan Josef Brtníček	83 let
pan František Smejkal	82 let
pan Zdeněk Rejda	81 let
paní Ivanka Petrželková	75 let
paní Jiřina Hičková	81 let
paní Emilie Sedláčková	88 let
paní Věra Kadlčíková	81 let

50. výročí svatby oslavili Věra a Miroslav Koblížkovi

**Obec Radostice přeje našim milým spoluobčanům
hodně zdraví, štěstí a radosti.**

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ - VÝZVA RODIČŮM

Vyzýváme rodiče nově narozených dětí, aby se přihlásili k účasti na vítání občánků.

Vítání občánků je určeno pro děti s trvalým bydlištěm v obci Radostice, ve věku do jednoho roku, nebo s trvalým bydlištěm jednoho z rodičů v obci Radostice.

Pokud chcete svoje dítě slavnostně přivítat mezi občany naší obce, zašlete nám jméno a příjmení dítěte, datum jeho narození, jména a příjmení rodičů a adresu trvalého bydliště, popř. kontaktní adresu, pokud je odlišná od trvalého bydliště.

B. P.

ZPRÁVA O VÝSLEDKÁCH FOTBALOVÉHO MUŽSTVA MUŽŮ V JARNÍ ČÁSTI SEZÓNY 2014/2015

Naše fotbalové mužstvo se po podzimní části umístilo na 6. místě mezi 14 účastníky 3. třídy skupiny B okresu Brno-venkov. Ze 14 zápasů jsme získali celkem 21 bodů, což odpovídalo síle našeho mužstva.

TABULKA

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	Ivančice B	26	23	1	2	110: 27	70		(31)
2.	Troubsko	26	18	5	3	70: 30	59		(20)
3.	Senorady	26	16	1	9	62: 39	49		(10)
4.	Dolní Loučky	26	14	3	9	61: 38	45		(6)
5.	Kupařovice	26	11	4	11	54: 50	37		(-2)
6.	Popůvky	26	10	6	10	57: 51	36		(-6)
7.	Řeznovice	26	12	0	14	59: 58	36		(-3)
8.	Kuřim B	26	11	2	13	61: 53	35		(-1)
9.	Lažánky	26	10	4	12	53: 52	34		(-5)
10.	Lukovany	26	10	1	15	44: 82	31		(-8)
11.	Radostice	26	9	3	14	45: 67	30		(-9)
12.	Deblín	26	8	5	13	44: 62	29		(-10)
13.	Prštice	26	6	4	16	39: 74	22		(-17)
14.	Mor. Bránice	26	3	3	20	32:108	12		(-27)

V jarní části jsme na domácím hřišti mohli využívat nově zrekonstruované kabiny. Ty byly, bohužel, naší jedinou radostí v této části soutěže. Z 12 jarních zápasů jsme získali pouhých 9 bodů za 3 výhry, a to se sestupujícími Moravskými Bránicemi, slabým týmem Deblína a Kuřimí B, která přijela pouze s devíti hráči. Naproti tomu jsme „dokázali“ doslova darovat body v tabulce předposledním

Prštícím, oslabeným Řeznovicím a i v dalších zápasech jsme i přes herní převahu vyšli bodově naprázdno.

V konečné tabulce jsme skončili na 11. místě s 30 body a skóre 45:67. V porovnání s předchozí sezónou 2013/2014, kdy jsme skončili na 7. místě, působí tento výsledek nelichotivě.

Do podzimní části bude mužstvo potřeba doplnit několika hráči na všech postech. Od postupu do vyšší soutěže v sezoně 2012/2013 upadá tréninková morálka, která se pro zajištění lepších výsledků musí jednoznačně zlepšit.

Podzimní část soutěžního ročníku 2015/2016
začne 15. - 16. srpna 2015.

Ing. Jiří Kadlec,
starosta T. J. Sokol

PŘÍPRAVKA RADOSTICE

V sobotu 20. 6. 2015 se na místním hřišti „Sirotku“ uskutečnilo závěrečné rozloučení se sezónou 2014/2015 v podobě fotbalového odpoledne. I přes dopolední deštivé počasí se nakonec vyčáslilo a děti i dospělí si mohli zahrát přátelská utkání. Mladší a starší příprava Radostice odehrála vyrovnaná utkání s mladší a starší přípravkou Lokomotivy Brno Horní Heršpice. Dále si zahráli Old Boys Radostice vs. Ženy Lokomotivy Horní Heršpice. Celé odpoledne završilo poslední neuvěřitelné mistrovské utkání III. třídy Radostice - Ivančice (5:6). Diváci mohli sledovat jeden z nejgólovějších zápasů sezóny, který bohužel nakonec pro nás skončil prohrou. Zakončení sezóny to dětem, ani našim chlapcům nepokazilo a řádně se se sezónou rozloučili v podobě dobrého pohoštění. Celá akce a výtěžek z občerstvení byla věnována dětem. Děti dostaly odměny, trička, medaile a dárkové předměty.

Děkujeme sponzorům J. Nešpůrkovi, manželům Holcmannovým, B. Prokešové, trenérům, rodičům a všem, kteří děti podporují a pomáhají.

Novou sezónu
2015/2016
bohužel
zahájíme bez
starší
přípravky z
důvodu
nedostatku
dětí tohoto
věku. Byla
přihlášena
mladší
přípravka, kde
nám přibyl
spousta

nových mladších dětí a tak se můžeme dále věnovat sportu, který nás baví. Všechny děti jsou na hřišti stále vítány! Rodiče budou včas informováni o zahájení tréninků na novou sezónu (konec srpna/začátek září).

Za podpory rodičů, fanoušků, T. J. Sokolu Radostice, jeho členů a Obce Radostice bychom chtěli děti dále ve sportu podporovat a vytvořit jim i patřičné zázemí. Chtěli bychom také, aby hřiště bylo místem, kde se setkávají lidé všech věkových generací. Proto je naší snahou okolí hřiště stále zvelebovat a upravovat. Děkujeme za přízeň a podporu.

Z. Dvořáková

NOHEJBAL.

27. června se uskutečnil tradiční turnaj v nohejbale. Tohoto turnaje se zúčastnilo celkem 7 družstev. Tento turnaj je přitažlivý pro diváky a tak se nelze divit, že se jich zde sešlo „neurekom,“

Bylo připraveno také občerstvení a opékala se i kýta.

Utkání trvala od rána až do pozdního odpoledne. Po všech těch vyřazovacích bojích nakonec zvítězilo družstvo STIHL ve sv. modrých dresech.

KOLOPARTA

V tomto roce již čtvrtá koloparta se uskutečnila 13. června. Sraz byl tentokrát u vodárny na kopci tzv. Prštáku. Celkem nás bylo 18. Trasa vedla na Dolní Kounice, okolo řeky Jihlavy do Pravlova, dále na Jezeřany a Moravský Krumlov. Odtud jsme pokračovali do obce Rokytňá a krásným údolím řeky Rokytky do Ivančic. Zde byla krátká zastávka na občerstvení. Pokračovali jsme údolím řeky Jihlavy kolem – Skřipáku - do Mor. Bránic, a odtud již domů. Koloparta se vydařila, nikdo neměl defekt ani zranění. Těšíme se na další výjezd.

zapsal Čejka VI.

600 LET OD UPÁLENÍ MISTRA JANA HUSA

Jan Hus se narodil kolem r. 1370 v Husinci u Klecan nebo Prachatic. Vystudoval na pražské universitě a dal se vysvětit za kněze. Stal se bakalářem na teologické fakultě pražské university. Roku 1402 se stal kazatelem v kapli betlémské, kde kázal českým jazykem. Byl úspěšným kazatelem a brzo upoutal pozornost královského dvora i arcibiskupství. Psal náboženské vzdělávací spisy. Aby usnadnil lidu četbu, zjednodušil pravopis. Hájl spisy Wiklefovy, který byl pro bludy vyobcován z církve. Černými barvami líčil špatnosti kněží a papeže nazval Antikristem.

Když v roce 1411 zemřel arcibiskup Zbyněk, podařilo se Husovi za podpory krále sjednat smír s církví.

V roce 1414 se sešel obecní církevní sněm do Kostnice. Tam byl pozván i Mistr Jan Hus. K cestě se odhodlal poté, když mu král Zikmund zaručil zvláštním glejtem (průvodním listem) bezpečnost po cestě a slyšení na koncilu. Koncil mu povolil 3 veřejná slyšení a Hus doufal, že se mu podaří shromáždění přesvědčit. Koncil žádal odvolání nauk Husových a odstoupení od knih Wiklefových, což Hus neučinil. Když byly marné všechny domluvy, byl Hus prohlášen za kacíře a vydán světské spravedlnosti.

Daleko od svých krajanů, na břehu Rýna, umírá za svobodu a přesvědčení. Zemřel statečně upálen na hranici 6. července 1415. Před smrtí napsal českému národu list, aby se Češi milovali, pravdy každému přáli a dobrých násilím, aby tlačiti nedali. Jeho tělo strávila hranice, popel byl vysypán do Rýna, aby si jeho příznivci neudělali z hrobu poutní místo. Ale jeho památka zůstala v národě živá do dnešních časů. Datum jeho upálení se stalo českým státním svátkem.

Brzo po upálení J. Husa došlo v Praze k bouřím. Hněv lidu se obrátil zejména proti kněžím a klášterům. Nové bouře vypukly v r. 1419, kdy kněz Jan Želivský vyvolal krveprolití a rozvášněné davy vyházely z oken radnice novoměstské konšele. Poměry v zemi nebyly nijak valné. Vývoj náboženství šel na venkově rychleji než ve městech. Vzniklo husitské vojsko, které nejprve vedl Jan Žižka a po jeho smrti

v r. 1424 kněz Prokop Holý. Husité dovedli vzdorovat celé Evropě, podnikali jízdy do Německa a dováželi do Čech vozy plné kořisti.

V zemi bylo ovšem zle. Patnáctiletá válka obrátila zemi v sutiny, lidé odvykli práci, náboženské nevraživosti přibývalo a nekázeň vznikala i v husitském vojsku, kam pronikali ti, co toužili po kořisti. Teprve v roce 1434 v bitvě u Lipan, kde Čech bojoval proti Čechu, byli husité poraženi a Prokop Holý zabit. V zemi byl konečně sjednán mír.

Dne 8. 1. 1920 byla založena Církev československá husitská, v jejímž čele stála ústřední rada a předsedou byl pražský biskup Dr. K. Farský. Státní uznání nové církve bylo vydáno usnesením ministerské rady na návrh ministerstva školství a národní osvěty ve smyslu § 2 zákona z 20. 5. 1874 č. 68 římského zákona dne 15. 9. 1920, vyhlášené ve sbírce zákonů pod č. 542.

Založení církve československé v Radosticích se stalo 24. 9. 1922 po bohoslužbě na návsi. Byla zvolena rada starších: Tomáš Ulbrych – předseda, Vincenc Ondrášek – místopředseda, Václav Záděra – jednatel, Eduard Ondrášek – hospodář, Silvestr Zerzán a Augustýn Karpíšek – pokladníci, Jan Zoufalý a Tomáš Ondrášek – revizoři účtu. K církvi přistoupilo 136 místních obyvatel. Farní příslušnost byla v Brně. Náboženskou obec spravovala rada starších, duchovní správu měl farář Alois Ševčík.

Dne 1. 3. 1924 na radě starších bylo odhlasováno postavení Husova pomníku. 2. března byla podána na obecní úřad žádost o udělení místa. 13-ti hlasy obecních zastupitelů bylo postavení pomníku na

návsi u lípy „Svobody“ povoleno.

Pomník M. J. Husa s kalichem. Foto mezi lety 1924 – 1929. V roce 1929 byl postaven vlevo pomník památce padlým ve Velké válce. V pozadí domy č. p. 18 a 19.

Zadání a zpracování desky s reliéfem Mistra Jana Husa bylo provedeno firmou K. J. Ráček z Brna. Deska je z bílého cararského mramoru s nápisem: „Sv. Mistr Jan Hus v naději sluha Boží. Pane v Tebe doufal jsem, Tobě odevzdávám duši svou“.

Ostatní práce provedl J. Kališ z Moravských Bránic. Pomník byl postaven v místě první bohoslužby. Postaven byl 22. 4. 1924 a odhalen 4. 5. téhož roku. Uvítací řeč měl starosta obce František Dvořák. Účast příslušníků církve byla velká, zúčastnil se i sbor dobrovolných hasičů v uniformách. Slavnost trvala od rána 7:30 hod do odpoledních hodin a ukončena byla divadelním představením „Pro víru“.

Radostický pomník byl postaven jako první na venkově, který připomíná Husovu památku v Československu.

Detail původního pomníku M. J. Husa na návsi. V popředí žákyně Sokola – asi rok 1948.

Po druhé světové válce došlo k rekonstrukci návsi. Dosavadní rybník byl zasypan hlínou a kamením. Byly odstraněny i oba pomníky. Obec nechala postavit nový čtyřboký pomník a na něj nechala osadit původní desku z cararského mramoru. Tento čtyřboký pomník je ojedinělý. Jsou na něm umístěny 4 desky, a to Mistra Jana Husa, občanům padlým ve Velké válce, občanům popraveným v době nacismu a památka na osvobození Radostic Rudou armádou.

Dne 6. července, v den 600-tého výročí upálení Mistra Jana Husa v Kostnici byla položena představiteli obce k pomníku kytice, která připomínala odkaz Mistra Jana Husa.

Z. K., kronikářka

ÚDOLÍ BOBRAVY – VODNÍ MLÝNY 5

V závěrečné části seriálu o mlýnech na Bobravě si připomeneme poslední dva před soutokem Bobravy se Svratkou.

NOVÝ MLÝN

Tento mlýn, jak už vyplývá z názvu, byl na Bobravě postaven jako poslední. Také jako jediný nebyl mlýnem panským. Postavil ho v roce 1788 na vlastní náklady mlynář Anton Kwokal, pocházející z Deblína. I když zde sám nikterak dlouho nepobyl, stavbou přispěl

k založení velmi komplikované a často napjaté historie tohoto místa.

Mlýn spadl do katastru obce Moravany, která byla až do roku 1945 skoro celá německá a jmenovala se Morbes. Díky dílku pana Gottfrieda Kellera, který zpracovává místopis obce Morbes

(vyšlo německy ve vydavatelství Masarykovy univerzity v Brně r. 1997), jsou o vlastnících Nového mlýna poměrně podrobné informace, i když často neúplné, či dokonce nepřesné.

Jak už se stalo zvykem, nejprve připomenou některá jména vlastníků z historicky vzdálenějšího období a podrobněji se pak zmíním o peripetích doby, pro kterou dosud žijí pamětníci.

Po mlynáři Kwokalovi se v pramenech vyskytují jména jako: Matěj Brichta (1794), Filip Bednář (1798), Jakub Seivert (1803), Jan a později Ludvík Šmehlíkovi (1848). Když zemřel mlynář Ludvík Šmehlík, vdova po něm – Anna se provdala za Antona Tomka. Měli spolu syna Mořice Tomka, který se později stal mlynářem a (spolu s manželkou Terezií), rodičem několika dětí. V roce 1885 přivedli na svět dceru Františku, díky níž (a hlavně jejímu nápadníkovi Petru Bezručovi *1867) se mlýn stal velmi známým. Ačkoliv láska básníková nebyla „Fanynkou“ opětována, stala se inspirací k několika básním (n.př.: Jen jedenkrát; Labutinka). Mořic Tomek mlýn prodal a přestěhoval se do Telnice, později do Střelic, kde v roce 1916 zemřel. V roce 1922 tam zemřela i jeho dcera Františka ve věku pouhých 37 let. Oba jsou pohřbeni na střelickém hřbitově. Vztah Petra Bezruče k milované Fanynce trval až do konce jeho života (+ 1958). Po jejím úmrtí navštěvoval její hrob a pokládal tam květiny. Později, když sám už nemohl, na svátek Františky je tam aspoň posílal...

Od mlynáře Tomka koupil mlýn mlynář Josef Jokl, přicházející z Blanska. Joklovi jsou známá a velmi rozvětvená mlynářská rodina, původně pocházející od Bystřice nad Pernštejnem. V okolí Brna vlastnili mlýny v Žebětíně, v Černé Hoře, ve Vyškově a chvíli také na Bobravě mlýny Spálený a Nový. Mezi příslušníky jejich rodiny patří různé mlynářské větve (z Vysočiny, Brněnska, Vyškovska, Jižních Čech). Jejich genealogii perfektně zpracoval Dr. Alois Kleveta ve své publikaci „Mlynářský památník“.

Když odcházel z Nového mlýna Josef Jokl, provdal svoji dceru Marii v roce 1919 za Jindřicha Křivánka. Ten provozoval řemeslo mlynářské až do roku 1942, kdy ho zatkl gestapo a poslalo ho do koncentráku Mauthausen, kde v témže roce zemřel. Mlýn po něm převzal jeho syn Jindřich ml. ve věku 21 let a mlel v něm až do roku 1950, kdy sám byl zatčen StB a odsouzen za velezradu. Celý mlýn byl také zabaven a rodina vystěhována. Po návratu z vězení v roce 1960 mlynář pracoval v kamenolomu Želešice. Mlýn rodina dostala zpět v restituci po roce 1990 v dezolátním stavu a od té doby se ho snaží zvelebit aspoň jako hospodářské a rekreační zázemí.

V roce 1930 měl mlýn podle tehdejšího soupisu vodních děl jedno mlýnské kolo na horní vodu, které při vodním výkonu 6 kW, dávalo užitečnatelné 4 kW výkonu. V pozdější době byl pořízen i naftový motor a ještě později byla přikoupena i malá turbínka, která zajišťovala pouze elektřinu pro základní osvětlení a rádio.

ŽELEŠICKÝ MLÝN

Má bohatou historii s mimořádnými vlastníky.

První písemná
zmínka o
mlýně je
datována
rokem 1336,
kdy byl mlýn
darován
sestrami
Gerdou a
Perslou ze
Želešic,
společně s částí
vsi, sestrám
dominikánkám

od sv. Anny na Starém Brně. To samozřejmě svědčí i o tom, že mlýn existoval už před tímto datem, není však známo od kdy. V té době byly Želešice převážně českou vsí, s panstvem, které se psalo „... ze Želešic“. V průběhu let se však národnostní složení obyvatel změnilo natolik, že v roce 1890 bylo ve vsi z 986 občanů 981 Němců.

V roce 1650 koupil mlýn doživotně jmenovaný velitel brněnského Špilberku ze skotského rodu Ogilvy (čti ouglvy) za udržení Brna při obléhání Švédy. Na mlýně se také narodil syn velitele Jiřího Jakuba, mladý Jiří Benedikt Ogilvy, který byl později též velitelem ruského vojska v bojích proti Švédům.

Dále mlýn vlastnila manželka (a vdova) Jiřího Jakuba Ogilvy a její děti. V hospodaření pomáhaly i sestry dominikánky z výše zmíněného kláštera sv. Anny v Brně.

V roce 1673 měl mlýn dvě mlýnská kola a stoupu. Už tehdy byl mlýn třípodlažní, stavěný pravděpodobně v renesančním stylu. Málokdo dnes ví, co to byla stoupa. Byl to stroj, používaný ve mlýnech jako doplňkový, sloužící k výrobě krup, čištění zrna od slupky a také k přípravě semen (n.př. lněných) pro výrobu oleje. Vertikálně uložené špičaté kůly bušily v rytmu otáčení mlýnského kola do jamek, až vše, co bylo do jamek vloženo, očistily, či rozdrtily. 4. 8. 1922 mlýn v noci vyhořel, obytná část zůstala zachována.

Pod mlýnem jsou také poměrně rozsáhlé sklepní prostory a chodby, nejsou však (stejně jako mlýn) přístupné veřejnosti. Mlýnský náhon z Bobravy je hodně dlouhý (asi 1 km) a dá se vysledovat.

Ze jmen, uvedených v matrikách, s povolením „mlynář, Müller“ nelze zjistit, zda to byl majitel mlýna nebo jeho nájemce. Každopádně se však v matrikách jako „mlynář ze Želešic“ vyskytovala jména: Mates Tomek (1686), Josef Panovský (1776), Frantz Dokoupil (1834), Eduard Jarosch (1851)... Poslední mlynář Jaroš, podle něhož se často mlýn nazýval Jarošův, zemřel v roce 1920, avšak už předtím mlýn prodal v roce 1911 mlynáři Augustu Klapalovi. Jeho potomci pak mlýn v rámci možností provozovali až do skonu posledního z nich, Ludvíka Klapala mladšího v roce 1994.

Mlýn mlel mouku do roku 1947, pak byl určen jako sýpka pro skladování obilí z JZD. Později bylo i za socialismu povoleno šrotování pro dobytek vlastní, soukromý i družstevní. Toto povolení mlynář Ludvík Klapal ml. využíval až do konce života v roce 1994, avšak jako pohon už nesloužila síla vodní, nýbrž energie elektrická.

Bohužel, stejně jako u některých dalších mlýnů, se ztratila fotografická dokumentace z minulých dob, takže fotografie jsou pouze ze současnosti.

O vztazích mlynářských a mezilidských ...

Podle toho, co jsme si zatím o zdejších mlynářích řekli, by se dalo usuzovat, že to byla jedna kamarádská parta, která si vzájemně

pomáhala, kde mohla. Občas to tak snad i mohlo být, avšak především to byli konkurenti, kteří si dobře hlídali svoje mleče, zda nemelou u konkurence, a také svoje „horní mlynáře“, zda jim neplýtávají vodou, která má dotéci k jejich strojům...

Takže o udání, soudy a schválnosti nouze nebyla. Spojenými silami vystupovali zdejší mlynáři v roce 1887 spolu s Rosickou uhelnou společností, když majitelé luk v okolí Litostrova vodou z potoka zavlažovali svoje louky. Vznikla tím dvojí škoda: Mlynářům na Bobravě teklo méně vody a naopak Rosická uhelná musela čerpat vodu, prosáklou z luk, ze svých štol.

Jindy zase radostický mlynář při rekonstrukci jezu zvýšil hladinu o 13 cm. Tím mu teklo více vody k jeho turbínám. Nelíbilo se to ovšem střelickým majitelům pozemků, kteří si okamžitě stěžovali, že navýšení hladiny o 13 cm jim zaplavuje jejich pozemky.

Když se vztahy mezi sousedními mlynáři vyostřily, docházelo i k takovým excesům, že „horní“ mlynář posílal dolů po vodě svému sokovi snopy slámy, aby mu ucpal přívod k turbíně.

V kritických chvílích válečných byly vztahy ještě napjatější a udávalo se třeba za to, že mlynář odmítl semlít mouku „na černo“ někomu nespolehlivému a jinému semlel. Podobně se mstili zaměstnanci ve mlýně přistižení při krádeži a vyhození z práce. A jak víme, na podobná udání za protektorátu doplatili životem mnozí mlynáři – z našeho okolí mlynář Křivánek z Nového mlýna, mlynář Jemelka z Ostopovic, mlynář Jan Pecl z Přízřenic. Mezilidské vztahy, zejména ty sousedské, jsou vždy vizitkou konkrétních lidí a to platilo vždy. Rozumný mlynář si vážil svých zákazníků, ve zlých dobách jim pomáhal a zpravidla byl ve své obci váženým občanem. Rozumný soused si vážil svého mlynáře, protože už jenom dobrý vzájemný vztah pomáhal často přežít dobu hladu. Vyskytovali se samozřejmě, stejně jako dnes, tzv. zlatokopové. Takoví však většinou mezi sousedy neobstáli a skončili s podnikáním ...

Doslov

Děkuji všem, koho tyto velmi stručné informace zaujaly. Pokud má někdo hlubší zájem o mlýny a mlynářství, doporučuji velmi dobře

zpracovanou publikaci Josefa Berky „Mlýny v povodí Bystřičky“. Vám, kteří se myšlenkovým návratem do doby, kdy mlýnů u nás pracovalo tisíce, chcete uvolnit a pobavit, doporučuji knížku humoresek z přelomu století devatenáctého a dvacátého od Karla Tůmy „Z českých mlýnů“.

A úplně na závěr bych rád poděkoval kolegům, kteří mi ochotně a nezištně přispívali informacemi, jež jsem pak už nemusel pracně vyhledávat jinde. Děkuji genealogům Karlu Mejzlíkovi z Tetčic, Josefu Barcuchovi z Otrokovic a Dr. Aloisu Klevetovi z Vyškova. Za přínosné informace z jejich lokalit děkuji Jiřímu Koevovi z Rosic, Milanu Coufalovi a Liboru Noskovi ze Střelic a Bc. Heleně Kadlečkové z Moravan. Moje poděkování také patří všem nynějším majitelům mlýnů na Bobravě, kteří mi umožnili nahlížet do jejich archivů, kopírovat jejich rodinné fotografie a přispěli svými osobními vzpomínkami.

Antonín Petrželka, 2015

i-creative.cz

i-creative.cz

The logo for PIDIZEM is a vibrant, circular collage. At the center is a green globe with a grey face, featuring a white eye and a smiling mouth. The word "PIDIZEM" is written in bold, black, sans-serif capital letters across the middle of the globe. The globe is surrounded by various colorful elements: a smiling sun with rays, two birds, a rocket, a house, a target, a paint palette, and two large hands holding the globe. The background is white.

můžete nás kontaktovat e-mailem: pidizem@seznam.cz nebo
telefonicky: +420 721 775973

Připravujeme také webové stránky **www.pidizem.cz** kde se o všem dění v klubu dozvíte :)